

Nieuwsbrief 32
augustus 2015

Inhoudsopgave

Intro	1
Bali Bundar Akademie ..	1
Seraya	3
YPAC.....	4
John Fawcett Foundation.....	5
En verder.....	5

Beste Vrienden van Bali Bundar,

Vers nieuws uit Bali en Nederland willen wij u brengen middels deze nieuwsbrief. Naast het werk voor de Stichting zijn wij afgelopen half jaar erg druk geweest met werk en privé zaken, waardoor de berichtgeving wat aan de late kant is. Hierdoor is het Jaarverslag 2014 ook later gereed dan u van ons gewend bent. U kunt dit half oktober verwachten.

Hieronder vertelt Trudy over de verdere uitwerking van onze plannen voor 2015.

Wij wensen u veel leesplezier toe.

Huub Mentink, voorzitter

Bali Bundar Akademie (BBA)

Eind januari jl. hebben wij Dwi Anggayani verwelkomd voor een jaar studie in Leeuwarden aan de Stenden University. De cultuur-en klimaatshock was groot, maar ze heeft het geweldig opgepakt. Tijdens de schoolvakanties komt zij naar ons toe en we hebben al heel wat leuke en interessante plekken met haar bezocht. We hebben haar gevraagd wat ervaringen op papier te zetten, hier volgt haar relaas:

Sixteen hours in the plane was the longest flight I have ever experienced. I was in the plane and could not wait any longer to arrive. Then I saw the sun was shining and I smiled “it is not long to go”. Not long after the smile, finally I touched the land of the Netherlands which I also could feel a huge smile in my face again. I was waiting for my luggage but I could not wait to tell my mother that I arrived in the Netherlands safely. I saw my big green luggage which need to be picked. I grabbed it and walked away from the crowd. While I dragged my belongings I looked around and realised people are very tall. Then I saw two lovely people (Trudy and Huub Mentink) were waiting patiently for me at the gate. We were hugging and I told myself “I am safe now”. I could feel the cold as soon as I exited the airport and saw clear smoke came out from my mouth while I was speaking. Incredible!

On the way to Trudy and Huub’s house the sun was shining, the white huge windmills were spinning and the cows were ‘smiling’ at me. I smiled back to the cows through the window of the car and I could feel my journey was about to begin.

A day before I started at Stenden University, Trudy and Huub drove me to Leeuwarden which was very thoughtful of them. It took us three hours to arrive in the lovely town of Leeuwarden. I could feel that I still had a jetlag for the first four days in the Netherlands.

Six months being a student at the prestigious campus of Stenden University Leeuwarden I receive many valuable experience and knowledge. Deadlines, keeping work and home separate, non-hierarchy and non-personal are words that I can describe about the university.

Stichting Bali Bundar

De helpende druppel voor kinderen in Bali
www.balibundar.org

Students are very brave to contribute their brilliant ideas without any hesitations. From that I learn I have to be more confident and be brave to ask as many questions as possible.

In term of the people, I personally think Dutch people are enormously friendly towards other people. Every time I walk I pass people who always smile towards me. This feels good. I feel welcomed in this country.

But most important is the weather. In winter I saw snow and it was pure and beautiful. I got very excited and could not stop playing with the snow. I felt so happy. Then spring came which is even more beautiful. I felt like I was in heaven when I saw the tulips in the field. It was so colourful. For the very first time I could not describe how I felt when I finally could see the tulip field. Then of course summer, who does not love summer? People are at the beach for hours to get tanned, playing with the sun and swimming. Everybody is out (finally)! There are so many beautiful things about the Netherlands. Seeing different parts of the Netherlands gives me ideas that this country is very rich of its culture. The music, art, architecture, even the bikes everywhere is also part of the culture. I just love seeing people on their bikes with a little baby in front, a boy/girlfriend together with their bike. I just enjoy seeing them comfortably riding their bikes. Additionally, it is so interesting that we can find all kind of transportations and people use them all such as bike, scooter, boat, train, etc. About the view, I just love seeing it!. Cows everywhere, horses, and sheep in the flat land while eating the grass. I said to myself: what a wonderful life.

I can describe myself as a fortunate young woman who is able to see, feel and experience this opportunity.

Last but not least, in this opportunity, I would like to thank everyone who supports me through my journey so far. Especially for Trudy and Huub who always welcome me at their house, for the love and care. Thank you very much. My life will not be the same without you.

Naast de leuke en bijzondere dingen die Dwi allemaal meemaakt, moet er natuurlijk vooral hard gestudeerd worden. Ieder half jaar wordt door Stenden bepaald of zij de 100% beurs nog steeds waard is. Eind juni waren de tentamens en het verlossende woord kwam twee weken geleden dat ze door kan gaan met behoud van de 100% beurs.

Stichting Bali Bundar

De helpende druppel voor kinderen in Bali

www.balibundar.org

Eind juni kwam Sani voor een verblijf van 3 weken in Nederland aan. In deze 3 weken zijn we met zijn vieren naar Barcelona, Brussel en Parijs geweest en de nodige mooie steden en plekken in Nederland werden ook nog bezocht. Wat hebben zij genoten en wij ook. Het ticket van Sani is uit de Stichting betaald, zij doet inmiddels zo veel werk voor ons in Bali naast haar drukke baan, dat wij dit gerechtvaardigd vonden. Wat mij meteen op de volgende gebeurtenis brengt binnen de BBA. Torris, een 18-jarig meisje uit Seraya, wilde heel graag een prestigieuze IT-opleiding gaan volgen in Denpasar. Een 3-jarige opleiding en behoorlijk prijzig, mede omdat ze op kamers moet gaan wonen. Bij elkaar opgeteld heeft ze per jaar een bedrag van € 4200,= nodig. Veel geld, maar ze is enorm gemotiveerd en wij denken dat ze het aankan. Bali Bundar draagt per jaar € 1200,= bij aan haar opleiding. Het merendeel van haar studiekosten komt uit Singapore, ingezameld door Selena Tay van Wins Singapore. Wij waren een beetje huiverig om haar alleen op een kamertje in Denpasar te laten verblijven. Ze komt immers uit een kleine besloten gemeenschap. Sani heeft aangeboden om haar in haar huis op te nemen en voor zover nodig te begeleiden. Voor de ouders van Torris een heel grote opluchting. Vanuit Sani's huis is het 20 minuten op de brommer naar haar nieuwe school. Torris heeft een goede tweedehands brommer op de kop getikt en betaald met het restbedrag van haar sponsorgeld van de middelbare school. Nu kan zij ook tijdens vakanties en lange weekenden naar huis.

Seraya

Tijdens afgelopen voorjaar werd het leercentrum in Seraya bijna overspoeld met de hoeveelheid vrijwilligers. Er waren echter maar 2 gastenkamers.

Om te voorkomen dat de vrijwilligers in duurdere accommodaties in de buurt moeten verblijven, heeft Wayan Barata twee gastenkamers bijgebouwd. Wij hebben hem hierin niet financieel kunnen ondersteunen omdat het verzoek nogal plotseling kwam, des te knapper is het dat hij toch doorgezet heeft en de kamers heeft afgebouwd. En nu maar hopen dat de vrijwilligers in grote getalen blijven komen. De kinderen vinden het fantastisch als er vrijwilligers zijn, want dan komt er een stukje van de andere kant van de wereld bij hen op bezoek.

Stichting Bali Bundar

De helpende druppel voor kinderen in Bali

www.balibundar.org

Er zijn ook trieste berichten uit Seraya. Dek Awan, een jongen in de laatste klas van de middelbare school, verloor heel plotseling zijn nog jonge vader. Voor Dek Awan hadden wij 3 jaar geleden een sponsor gevonden, maar die heeft op een zekere dag niets meer van zich laten horen, financieel niet, maar ook geen enkel andere bericht. Zeer teleurstellend voor hem. Wij hebben toen maar het sponsorschap overgenomen, omdat hij anders van school af had moeten. In de huidige familiesituatie is het nog belangrijker dat hij een diploma gaat halen, en hopelijk nog een vervolgopleiding kan gaan doen. Hierover zullen in september gesprekken plaatsvinden als ik in Bali ben.

YPAC

Dankzij een mooie gift van een Nederlands echtpaar dat in 2014 YPAC persoonlijk bezocht, is de luifel/dak boven de entree van de jongensslaapzaal compleet vernieuwd. Dit stukje dak hing er min of meer bij en was ronduit gevaarlijk. Ook betalen wij sinds een half jaar het ophalen van het huisvuil van YPAC tweemaal per week. Een stuk hygiënischer dan het op een veldje naast het gebouw dumpen en dan telkens verbranden.

Wij dachten eind 2014 de fysiotherapie voor de jongeren van YPAC goed geregeld te hebben. Chauffeur ingehuurd die tweemaal per week de jongeren naar YPK kon brengen voor de therapie, goede afspraken gemaakt met YPK hierover en met de leiding van YPAC. Maar dan heb je wel van alle genoemden medewerking nodig. En dat is niet gelukt. Ineens had YPAC toch zelf een fysiotherapeut ingehuurd die een paar keer per week komt, de chauffeur die we hadden voorgesteld aan YPAC is nooit gebeld voor een rit, en hen hiermee confronterend hebben we telkens nieuwe beloftes gekregen die niet nagekomen werden. Sani en Tonny hebben hun uiterste best gedaan om het toch voor elkaar te krijgen, maar kwamen helaas tot dezelfde conclusie dat om een of andere reden de leiding van YPAC de jongeren niet bij YPK wil hebben voor de therapie. En de ware reden hiervoor zal altijd vaag blijven. Wij hebben onze conclusie getrokken en YPAC medegedeeld dat we alleen nog willen helpen als de aanvraag wordt gedaan door Tonny of Marilyn, beiden vrijwilligers bij YPAC en (bijna) dagelijks aanwezig. En dan ook nog alleen als we inzage krijgen in de financiën van YPAC. Dit is een gemiste kans voor enige verbetering van de gezondheid en toekomst van de jongeren, en dat blijven we toch ons belangrijkste doel vinden.

John Fawcett Foundation – Bengkala

Afgelopen week hebben wij € 1750,= overgemaakt aan de John Fawcett Foundation voor een tweedaags bezoek van de mobiele oogkliniek aan het dorpje Bengkala. In dit dorpje wonen relatief veel dove mensen. Dan zijn goede ogen met of zonder hulpmiddelen nóg belangrijker. Dit bezoek zal plaatsvinden op 17 en 18 september a.s. De vrijwilligers van Stichting Effatha beschrijven de situatie in het dorp als volgt:

Bali

In het noorden van Bali, vlakbij Singaraja, ligt Bengkala. In dat dorp wonen relatief veel dove mensen. Bijzonder is dat het dorp een eigen gebarentaal heeft, die ook door veel horenden gebruikt wordt. Een onderzoekster van het Max Planck instituut in Nijmegen heeft daar een eerste aanzet voor gegeven. Omdat haar project stopt, wordt dit vanaf september 2009 gefinancierd door de Stichting Vrienden van Effatha. Van het geld wordt een onderwijsassistent betaald die de gebaren kent. Ook worden er leermiddelen voor aangeschaft. Daarnaast is er vanuit Nederland regelmatig ondersteuning voor de docenten. Het betreft advies en contacten met de inspectie en de dovenschool in Singaraja.

De vrijwilligers van deze stichting, Leendert en Tineke Molendijk, zullen in september ook aanwezig zijn.

En verder.....

Hopen wij dat wij u weer enige duidelijkheid hebben kunnen geven over onze activiteiten. Heeft u vragen, of wellicht ideeën, wij horen het graag!

In september zal ik op Bali zijn, hierna volgt snel weer een update. Heel veel dank voor uw steun en betrokkenheid.

Stichting Bali Bundar

Huub Mentink
Voorzitter

E-mail: info@balibundar.org
Website: **www.balibundar.org**

Trudy Mentink-Nijssen
Secretaris

Bank NL19ABNA060563785
ABNAMRO Alphen aan den Rijn

Lidian Mentink
Penningmeester

Tel: 0172 – 244 440
Mob: 06 – 46 02 77 11

Postadres secretariaat:
Postbus 364
2400 AJ Alphen a/d Rijn

***Als ANBI aangemerkt door de
Belastingdienst, wat inhoudt
dat uw gift aftrekbaar is.***